

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 11.

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Ymse attäitför.

Oppskr. av: Per Voell

(adresse): Helmersøy 6, Laksvåg

Fylke: Hordaland

Herad: Laksvåg

Bygdelag: Hoddefjord

Gard:

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Etter samtale med gamle gardbrukarar i 70-åra.

SVAR.

I

Takke nokon på dei og har tala med, kan minnst at rotter har vore brukt i lilfor.

II

Tang og tare har heller ikkje vore brukt, anna til "gjøddel" på potetene.

III

Nei.

IV

Nei.

V

Ein har frå gammalt brukt sørpe til halur og hui til kyr og hestar. Om natta ha "hokket" stått og i bløyt, og so har ein sløye varmt vatn på og rørt mjøl i.

dei gamle gav sørpa i trekrubber (Kav). No får dei sørpa i vaulge fjøskar.

2. Mjøllet var for det meste til lillekotu på havre, eller vaulgt havremjøl.

2
3. Lutter (like etter) at ei kyr hadde kalva, lant
ein ara varly, so ho ikkje fekk batt sørpe.
Ho skulle då ha god sørpe: varm og med
litt eksta mjøl på. Dei gamle trunde at ei
kyr kom seg forlære etter kalving når ho fekk
sørpe.

4. Nei

5. Nei. Dei gamle trunde nok at draub var godt,
men samfundet var slik at det var tvist i fæl
ho frå Bergen

6. Nei.

7. Berre på pøbelstikker. Dei slo varmt vatn
på og lot det stå natta over. Loget gav dei
til dei kyrne som mjøllba. Det giv dei enda.

VI

Fiskeravfall har alltid vore nytt
til åisremat, under riske verksteking og, når
ein fekk fat i voko.

2. Nei. Dyra fæl berre fersk avfall, og hovud og
innmat ^{ho fisk} vort mest alltid kokt. Ein brakar
det mest til qisremat, men det hevdes ein blau-
lar ut krappe og giv kyrne til drikke - men
det er ikkje vanly.

5. Småseid, legg ein med lettsalta, og so giv
ein av og til kyrne ei rilt eller to.

7. Nei.

1838

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING